

سوانح عظیم

نمایشگاه

مقام معظم رهبری (دام ظله):
این بزرگواران همواره مظلوم بودند و همچنان مظلوم هستند؛ به خاطر این که برای بسیاری از
مسلمین، معارفشان شناخته نیست و راهشان مشخص نمی‌باشد. این مسؤولیت به عهده‌ی ماست که
هر چه می‌توانیم، در جهت معرفی اهل‌بیت علیهم السلام و روشن کردن راه آنها و متشکل کردن
پیروان آنها و هدایت بجهه‌های شیعی به سمت اهداف اهل‌بیت تلاش کنیم.

سازمان اوقاف و امور خارجه
سازمان فرهنگی و اجتماعی

رسانید
رسانید
رسانید
رسانید

سول عظیم

سازمان اوقاف و امور خارجی
سازمان اوقاف و امور خارجی

امام خمینی (قدس سرہ):

باید ماه محرم و صفر را زنده نگه داریم به ذکر مصائب اهلیت علیهم السلام که با ذکر مصائب اهلیت علیهم-السلام زنده مانده است این مذهب تا حالا، با همان وضع سنتی، با همان وضع مرثیه خوانی... ما باید حافظ این سنت‌های اسلامی، حافظ این دسته جات مبارک اسلامی، که در روز عاشورا، در محرم و صفر، در موقع مقتضی به راه می‌افتد تأکید کنیم که بیشتر دنبالش باشند. محرم و صفر است که اسلام را نگه داشته است.

صحیفه نور، ج ۱۵، ص ۲۰۳.

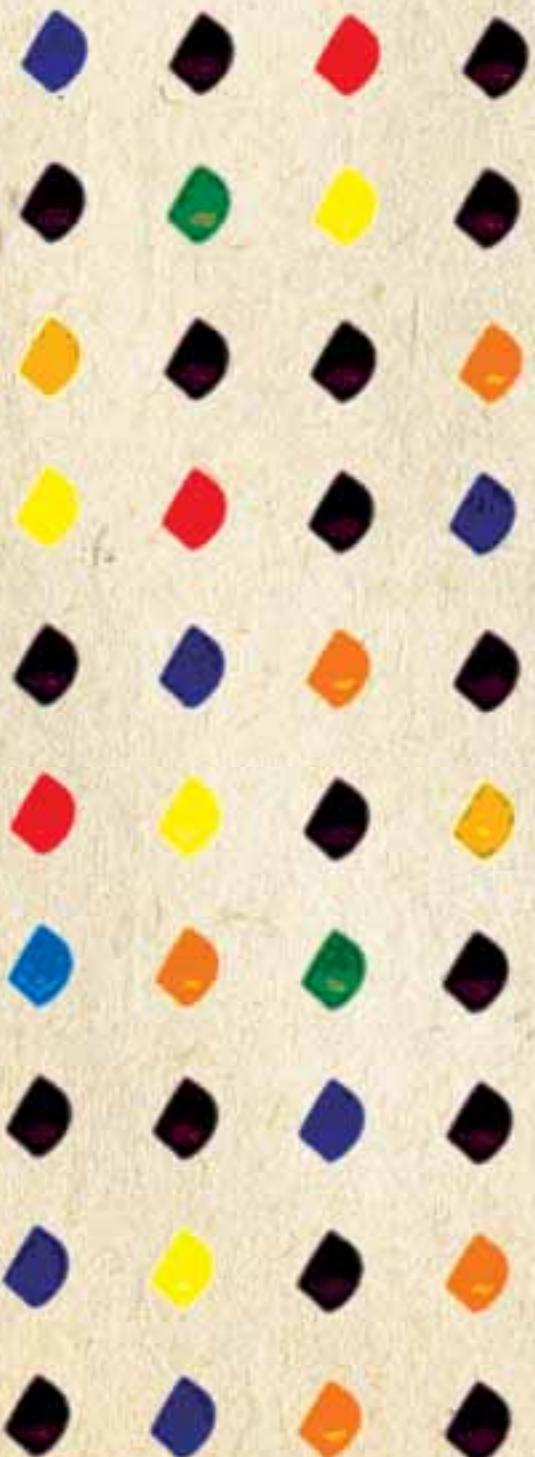

مقام معظم رهبری(دام ظله):

باید اعتراف کنیم که زندگی ائمه (علیهم السلام) به درستی شناخته نشده و ارج و منزلت جهاد مرارت بار آنان حتی بر شیعیانشان پوشیده مانده است. مهم‌ترین چیزی که در زندگی ائمه به‌طور شایسته مورد توجه قرار نگرفته، عنصر "مبارزه حاد سیاسی" است. از آغاز نیمه دوم قرن اول هجری که خلافت اسلامی به‌طور آشکار با پیرایه‌های سلطنت آمیخته شد و امامت اسلامی به حکومت جابرانه پادشاهی بدل گشت، ائمه اهل‌بیت (علیهم السلام) مبارزه سیاسی خود را به شیوه‌ای متناسب با اوضاع و شرایط، شدت بخشدند. این مبارزه بزرگ‌ترین هدف‌ش تشکیل نظام اسلامی و تأسیس حکومتی بر پایه امامت بود.

برخی اعداد و کلمات در آموزه‌های دینی، دارای پیامهای خاص و نوعی رمز و راز می‌باشند که عدد چهل (اربعین) یکی از این اعداد ویژه می‌باشد که انجام برخی اعمال با رمز چهل آثار خاص مادی و معنوی به همراه می‌آورد.

رازهای چهل

از کلماتی که در فرهنگ دینی جایگاه والا بی دارد و به نوعی رمز الود بوده و جزء اسرار به شمار می‌رود، عدد چهل یا همان اربعین است. مراجعه به منابع دینی بیانگر استفاده خاص آن در موارد ویژه و کاربردهای فراوان آن می‌باشد. میقات موسی علیه السلام با پروردگارش در طی چهل روز حاصل شده است^۱، مهلت ویژه الهی برای اصلاح تا چهل سالگی^۲، استجابت دعا بادعا برای چهل نفر^۳، خواندن دعای عهد در چهل صبح برای قرار گرفتن در زمرة یاران امام زمان علیه السلام و... بخشی از این اسرار می‌باشد.

(۱) (اعراف: ۱۴۲)

(۲) (مشکاة الانوار، ص ۲۹۵)

(۳) (کافی، ج ۲، ص ۵۰۹)

قال الإمام الصادق عليه السلام:
من قدم الأربعين من المؤمنين ثم
دعا استجيب له
إمام صادق - عليه السلام -
فرمودند: كسى که در دعا (ابتدا)
برای چهل نفر از مؤمنین دعا
کند، سپس برای خودش، دعای
او مستجاب خواهد شد.
بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۱۷

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

آسمان، چهل روز بر امام حسین علیه السلام خون گریه کرد و زمین چهل روز برای عزای آن حضرت گریست. خورشید با کسوف و سرخی خود چهل روز گریست و فرشتگان الهی برای آن حضرت چهل روز گریستند!

اربعین گریه

چهل روز پس از حادثه عاشورا و بعد از تمام گرفتاری ها و مشکلات، توهین ها و بی ایمانی های یزیدیان، بالاخره کاروان اسیران اهلیت علیهم السلام اجازه باز گشت به مدینه را یافتند. کاروان از شام به سوی مدینه حرکت کرد. وقتی به دو راهی جاده عراق و مدینه رسید اعضای کاروان از امیر کاروان خواستند تا آنان را به کربلا ببرد امیر کاروان به سمت کربلا حرکت کرد. وقتی به کربلا رسیدند، جابر بن عبد الله انصاری را دیدند که با تنی چند از بنی هاشم و خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله برای زیارت حسین (علیه السلام) آمده بودند. اسرا، وقتی کنار قبر حسین علیه السلام رسیدند، به شدت گریه کردند و به صورت خود سیلی زدند و ناله های جانسوز سردادند. به طوری که زنان روستاها مجاور نیز به آنان پیوستند.^۲

حضرت زینب علیها السلام در میان جمع زنان آمد... و با صدایی حزین که دلها را جریحه دار می کرد، می گفت:
واخا! واحسیننا! واحبیب رسول الله و این مکة و منی! و این فاطمة الزهراء! و این علی المرتضی! آه ثم آه!
سپس بیهوش گردید. آنگاهام کلثوم لطمه به صورت زد و با صدایی بلند گفت: امروز به روزی می ماند که جدم محمد
مصطفی و علی مرتضی و فاطمه زهراء علیهم السلام از دنیارفتند.^۳

۱. مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۳۱۴.

۲. الصنوف، سید بن طاووس، قم، انتشارات داوری، ص ۸۲، ر. ک. فسه کربلا، صفحه ۵۲۵ - ۵۲۷.

۳. الدعوة الساکنة، محمد باقر بهبهانی، ج ۵، ص ۱۶۲. اوقعة کربلا، صفحه ۵۲۴ - ۵۲۵.

امام سجاد (علیه السلام) می فرمایند:
”هر مؤمنی که چشمانتش برای
کشته شدن حسین (علیه السلام)
گریان شود به طوری که اشک
بر گونه هایش سرازیر گردد،
خداآنده به سبب آن، او رادر
غرفه های بیهشتی جای دهد که
روز گاران درازی را در آنها به
سر برد“.

بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۸۹.

سازمان اوقاف ایران
سازمان فرهنگ و ارشاد اسلامی

غیر از عشق و محبت، که پایی زائر را پیاده به مرقد حسین(علیه السلام) می کشاند و رنج سفر و خوف و خطر را به جان می خرد، زیارت سیدالشهدا علیه السلام با پایی پیاده، ثواب بسیار دارد و مورد تاکید پیشوایان دین و علمای اسلام می باشد.

زیارت پیاده

علی بن میمون صائغ، از حضرت امام صادق علیه السلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:
ای علی! قبر حسین علیه السلام را زیارت کن و ترک مکن.

عرض کردم: ثواب کسی که آن حضرت را زیارت کند چیست؟

حضرت فرمودند: کسی که پیاده زیارت کند آن حضرت را، خداوند به هر قدمی که بر می دارد، یک حسنہ برایش نوشت، و یک گناه از او محو می فرماید، و یک درجه مرتبه اش را بالا می برد.
و وقتی به زیارت رفت، حق تعالی دو فرشته را موکل او می فرماید که آنچه خیر از دهان او خارج می شود را نوشه و آنچه شر و بد می باشد را ننویسد.

و وقتی بر گشت با او وداع کرده و به او می گویند: ای ولی خدا! گناهانت ام رزیده شد و تو از افراد حزب خدا و حزب رسول او و حزب اهل بیت رسولش می باشی، به خدا قسم! هر گر تو آتش را به چشم نخواهی دید و آتش نیز هر گز تو را نخواهد دید و تو را طعمه خود نخواهد نمود.

کامل الزیارات ص ۱۳۴

اولین بار مرحوم
میرزا حسین نوری استاد
 حاج شیخ عباس قمی (علیهمما
الرحمه) در عید قربان به پیاده
روی از نجف تا کربلا اقدام
ورزید. سه روز در راه بود و
حدود ۳۰ تن از دوستان و
اطرافیانش نیز با او بودند.
میرزا از آن پس تصمیم
گرفت هر سال این کار را
تکرار کند که هر سال نیز
بر تعداد افرادی که با او
هر راه می شدند افزوده
می شد.

زیارت پیوند قلبی با زیارت شونده‌ای است که مورد تکریم و بزرگداشت خداوند است و روح و جان انسان با آن صیقل و جلامی یابد، به ویژه اگر زیارت امام حسین علیه السلام باشد.

سلام بر حسین عطشان

مشهور است که «جابر» اولین زائر امام حسین علیه السلام بود. امام صادق علیه السلام نیز ضمن تأکید ویژه بر لزوم زیارت پیوسته قبر امام حسین علیه السلام، به یکی از شیعیان که دوری و مشکلات را مانع این زیارت می‌دانست، فرمود: «بر پشت بام برو! به راست و چپ نگاه کن؛ سپس روی به آسمان کن؛ و بعد روی به سوی قبر حسین علیه السلام کن و بگو «السلام علیک یا ابا عبد الله، السلام علیک و رحمة الله و برکاته». با این کار، اجر زیارت قبر او برای تو مکتوب خواهد شد. و اجر هر زیارت، معادل یک حج و یک عمره است».

آثار زیارت امام حسین علیه السلام

- ۱- مبارات خداوند به ملانکه، خداوند خطاب به فرشتگان مقرب نموده و من فرماید: «ای زائران حسین رانم بینید که چگونه باشوار و شوق به زیارت او می‌شتابد».
- ۲- «زائر امام حسین علیه السلام در فراز عرش، هم سخن آفرید گارش می‌شود».
- ۳- «زائر امام حسین علیه السلام در بهشت به همسایگی پیامبر و خاندانش مفتخر و مهمن آنان می‌گردد».
- ۴- «زائر امام حسین علیه السلام به مقام فرشتگان گرامی خدارتقا، می‌یابد».

سازمان اوقاف ایران
سازمان توکل و ابتکان

مفاتیح الجنان

یکی از تعبیرات قرآن کریم درباره پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله، رحمت فراگیر و لطف و مهر جهانی پیامبر نسبت به تمامی مردم است.

خداآند خطاب به آن حضرت می فرماید: «وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ؛ ما تو راجز رحمتی برای جهانیان نفرستادیم. (انبیا/۱۰۷)

مهرگسترده

بعثت و رسالت حضرت بر اساس محبت بود، زیرا حضرت می دانست که با اعلان دین جدید، مخالفت‌ها، کارشکنی‌ها و دشمنی‌ها از هر سو بر علیه ایشان سرازیر شده و مورد بی‌مهری قرار خواهد گرفت، اما با علم به این موضوع، به دستور الهی برای رسالت برگزیده شدو تمام تلاش خود را برای هدایت و نجات مردم جزیره العرب از گمراحتی، به عنوان آغاز کار و در واقع نجات بشریت در مقیاس بزرگتر و بانگاهی به آینده بشریت، به کار بست، آن هم بر اساس یک اصل استوار و غیر قابل خدشه‌ی محبت و مهربانی که هر کسی را تحت تأثیر قرار خواهد داد.

اعلام علی علیه السلام درباره فلسفه
بعثت پیامبران می فرماید:
پس خداوند فرستاد گانش را در
میان آن‌ها برانگیخت و پیامبرانش
را از بی‌یکدیگر به سوی آنان
گشیل داشت تا ای عیندی را که
خداآند در قدرت‌شان با آن‌ها بسته
بود، از آنان بخواهند و نعمت‌های
قریویش شده‌ای را به یادشان آورند و
با از آن‌ده دلایل بر آن‌ها انتقام حجت
کنند و دفینه‌های (گنجع‌های) خرد
آنان را برایشان برانگیزند.
نهیج‌البلد: حدیثه اول

سازمان اوقاف اسلامی
جمهوری اسلامی ایران

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

گویی تمام جهانیان چونان فرزندان و پاره‌های جگر حضرتند که خود را موظف می‌داند آنان را از پرتگاه سقوط رها و به سوی نور و حیات جاویدان رهنما پی نماید، تا آنجا که خدای رحمان در بیان شدت شفقت و مهربانی آن حضرت فرموده است: «لَعْلَكَ بَاخُوكَ نَفْسَكَ أَلَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ؛ گویی می‌خواهی جان خود را از شدت اندوه از دست دهی، به خاطر اینکه آنها ایمان نمی‌آورند. (شعراء/۳)

پدر دلسوز

پیامبر نهایت محبت و دلسوزی خود را برای نجات مردم به کار می‌بست و بر آن پای می‌فسرد و هر گونه سختی را به جان می‌خرید و از ایمان نیاوردن ایشان اندوه‌گین می‌شد. آن حضرت نه تنها برای مسلمانان دل می‌سوزاند، بلکه چه بسا برای کافران و دور ماندگان از حق و حقیقت بیشتر نگران بود و تمام تلاش خود را برای نجات ایشان به کار می‌بست تا جایی که خداوندان این مهر و محبت حضرت را چنین به تصویر می‌کشد: «فَلَعْلَكَ بَاخُوكَ نَفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِذَا الْحَدِيثِ أَسْفًا؛ گویی می‌خواهی خود را از غم و اندوه به خاطر اعمال آنها هلاک کنی، اگر آنها به این گفتار ایمان نیاورند.»

۱. کهف / ۶

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

انسان با فرستادن صلووات از آثار مادی و معنوی آن مانند: بخشش گناهان، برآورده شدن حاجات، اجابت دعا، مورد شفاعت قرار گرفتن، نورانیت قبر، یادآوری فراموش شده‌ها و مانند آن بهره مند خواهد شد.

هدیه الهی

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: در شب معراج، وقتی به آسمان رسیدم، ملکی را دیدم که هزار دست داشت و در هر دستی هزار انگشت. آن ملک به کمک دستها و انگشتانش مشغول حساب کردن و شمارش بود؛ از جبرئیل که مرا همراهی می کرد پرسیدم: این ملک کیست؟ و چه چیز را حساب می کند؟ جبرئیل گفت: این ملک، موکل به دانه‌های باران است. او محاسبه می کند که چند قطره باران از آسمان به زمین نازل شده است. پس من به آن ملک گفتم: آیا می دانی که از آغاز آفرینش دنیا تا کنون، چند قطره باران به زمین نازل شده است؟ گفت: یار رسول الله قسم به آن خدایی که تو را به حق فرستاده، علاوه بر این که می دانم تا کنون چند قطره باران نازل شده، بلکه محل نزول آنها را نیز به تفکیک می دانم و از تعداد قطره های باران نازل شده بر بیابان، معمور، بستان، سوره زار و قبرستان هم اطلاع دقیق دارم. حضرت فرمودند من از این همه دقت در حفظ شمارش باران در تعجب شدم آنگاه ملک گفت: یار رسول الله، با وجود این همه دقت و دست و انگشتان برای شمارش، هنوز در محاسبه یک چیز، ناتوان مانده‌ام. پرسیدم: کدام چیز؟ گفت: «قومی از امت شما که وقتی اسم مبارک شمارا بشنوند صلووات می فرستند و من قدرت محاسبه ثواب آن صلووات را ندارم».

اللهم محمد و آله

سازمان ارتقاء اسلامی
جهاد فرهنگی اسلامی

شحضری بسیار زاهد و غایب که
نگوشه گیر بود در مجالس و
محافل حاضر نی شد، روزی
در مجلس سخنرانی شرکت
کرد و موجوب تعجب همه شد.
علت خنثی شدن را پرسیدند،
گفت: رسول خدا (صلی الله
علیه و آله و آوار) در خواب دیدم و
بد من فرمود: برو به مجلس
سخنرانی فلان و اخط که زیاد بر
من صلووات می فرستد و من از لو
خشونتم
شروع شد

۹

پیامبر خاتم در تمام زمینه‌ها الکویی راستین برای مؤمنان و حق مداران بود و لحظه لحظه رفتار و کفتر حضرت، در سهای عملی فراوانی به پیروان خود می آموخت. عبادت و دعا، زندگی ساده، خوشبو و خوش زبان، خوشرو و متبسم، منظم و متواضع، اهل کار و تلاش و...

A decorative horizontal banner featuring stylized Arabic calligraphy in black, red, and orange. The text includes "بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ", "اللّٰهُمَّ اكْبِرْ", and "فَلَلّٰهِ الْحَمْدُ". The design is accented with orange dots and small red bird-like shapes.

درس های نبوی

عاشق نماز بود. روزی به ابوذر غفاری فرمود: ای اباذر! خداوند متعال، نماز را محبوب دل من ساخته است، همان گونه که غذار ام حبوب دل گرسنگان و آب را مطلوب تشنگان قرار داده است؛ با این تفاوت که گرسنه و تشننه از غذا و آب سیر می شوند، اما من هر گز از نماز سیر نمی شوم.^۱

با صدای زیبا قرآن می‌خواند: کانَ أَحْسَنَ النَّاسَ صَوْتاً بِالْقُرْآن؛ از همهٔ مردم، زیباتر و خوش آهنگ‌تر قرآن می‌خوانند.^۲ و می‌فرمود: هر کس در شب‌ده آیه از قرآن را تلاوت کنده، او را از غافلان ننویسند و هر کس پنجاه آیه تلاوت کنده، او را از ذاکران ننویسند و هر کس صد آیه تلاوت کنده، او را از مطیعان و داعیان ثبت کنند.^۳ به همین جهت است که خداوند پیامبر را الگویی شایسته معرفی می‌نماید: لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أَسْوَأُ حَسَنَةً؛ رسول الله الگو و سرمشق پسندیده‌ای برای شما است.^۴

حضرت علی علیه السلام فرمود
 رسول اکرم صلی اللہ علیہ و آله
 هر گز را احدی دست نداد که
 دست خود را تو دست او جدا
 کند تا ایسکه طرف دست خود
 را جناب عی ساخت و احدی
 کاری به او نمی سهرد که آن را
 رها کند تازه مانی که طرف از
 حاجت خود صرف نظر
 عن کرده و با احدی به گفتگو
 نبرداخت که سکوت کند تا
 وفتش که طرف ساکت من شد
 و بالآخره هر گز دیده شد که
 آن حضرت پامبیار ک را در
 بر بربه مثیی در از نعاید

برنری انسان بر فرشتگان روشن است، به ویره‌ای در انسان داملی چون حائم پیامبران باشد ده ارزش و مقام او تا بدانجاست که حتی جناب عزرائیل نیز برای قبض روح حضرت اجازه ورود می‌طلبد.

پیک مرگ

در آن لحظات که پیامبر شدیداً بیمار بود دقایقی آن حضرت بیهوش شد، در آن هنگام در خانه کوبیده شد، فاطمه (سلام الله علیها) به پشت در رفته و فرمود: کیستی؟ از پشت در صدا آمد که من شخص غریبی هستم و بارسول خدا (صلی الله علیه و آله) کاری دارم، آیا اجازه هست که به حضور ش برسم؟ فاطمه (سلام الله علیها) فرمود: خداتور ابی ام رزد، هم اکنون پیامبر (صلی الله علیه و آله) بیمار است و حال ملاقات با کسی را ندارد. آن شخص رفته و پس از لحظاتی دوباره آمد و اجازه ورود خواست و گفت: آیا به افراد غریب اجازه می‌دهید به حضور پیامبر بروند؟ در این موقع پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) صدای وی را شنیده و به حضرت فاطمه علیها السلام فرمود: فاطمه جان! آیا می‌دانی که او کیست؟ او پیک مرگ، عزرائیل است. به خدا قسم قبل از من از کسی اجازه نخواسته و پس از من هم از احدي اجازه نخواهد گرفت و این بخاطر مقام ارجمندی است که خداوند به پدر تو عنایت کرده است. فاطمه علیها السلام به عزرائیل اجازه ورود داد و او همچون نسیم ملایمی وارد خانه پیامبر (صلی الله علیه و آله) شده و گفت: السلام علی اهل بیت رسول الله (صلی الله علیه و آله)، و لحظاتی بعد...

الأنوار البهية، شیخ عیاس قمی، ص ۳۹

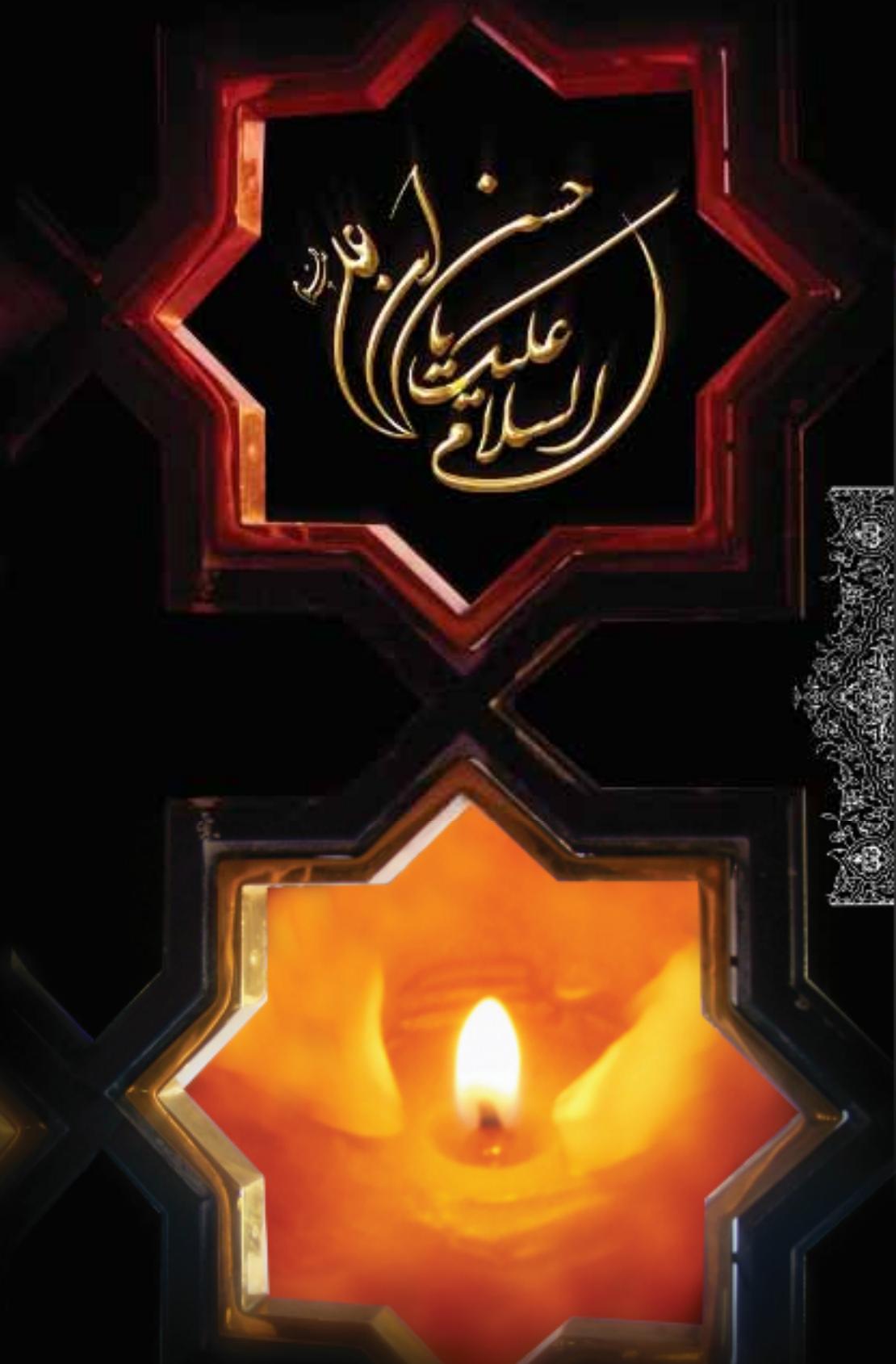
اسلام کاظم (علیه السلام) اغلب من کند که از پدرم پیر مسیم و قوی فرشتگان پیامبر (صلی الله علیه و آله) از ترک گفتهند جهت اتفاق اتفاقاً فرمود: رسول خدا اصلی اللہ علیہ و الہ اکاظم (سلام اللہ علیہ) و علی (علیه السلام) و حسن (علیه السلام) و حسین (علیه السلام) را به گز خود خواند و به کسانی که در خانه بودند گفتند: از نژاد من بیرون برویده. ان گزار رسول خدا (صلی الله علیه و آله) به علی (علیه السلام) گفت: دریا علی نزدیک من بیبا، علی (علیه السلام) ایشتر رفت، پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) دست زهر اسلام (له) خود را گرفت و پیر سینه گذشت بعد پادست دیگر دست دست علی را گرفت و چون خواست با آنها سخن بگویید، اشک از جشم اش فروختند و توانتست کلامی بگوید... رسول خدا (صلی الله علیه و آله) سریند گرد و دست فاطمه (سلام الله علیها) را در دست علی (علیه السلام) آهاد و گفت: یا بده حسن (این اهانت خدا و ادانت محمد رسول خدا (صلی الله علیه و آله) در دست توست و در مورد فاطمه (سلام الله علیها) خدا و او مرآ به پاداشت بشاش و یه راستی که تو چشم زدن از کسی

ای علی هر چه فاطمه به تو فرمان داده جای او را که هر ایته من به فاطمه (سلام الله علیها) اموری را بیان داشتم که جزئیل من را به اینها می‌کرد بلکن ای علی که من از آن کس را نیم که دختر فاطمه (سلام الله علیها) از ای لو رضا بشد و پروردگار و فرشتگان هم با وضایت اور ارض خواهند شد و ای بر آن کس که بر فاطمه (سلام الله علیها) است کند و ای بر آن کس که حق وی را از لو بستاند و ای بر آن کس که هنک حرمت او کند

سازمان اوقاف امیری
ساخت و نگهداری ایمانی

هر کاه قته های زمانه، تبلیغات رنگارنگ و فریب و خدعاً دشمنان، معرفت و شناخت مردم نسبت به امام و رهبر خود را کمرنگ و باورها را تضعیف نماید، غربت و مظلومیت به اوج خود خواهد رسید و جام زهر به امام نوشانده خواهد شد.

حسن
علیه السلام

غريب؛ حسن (عليه السلام)

با بر فرمان الهی، امامت و رهبری پس از پیامبر(صلی الله علیه و آله) بر عهده امیر مؤمنان(علیه السلام) و یازده امام برگزیده قرار گرفت. با شهادت امیر المؤمنین(علیه السلام) مردم با امام مجتبی(علیه السلام) بیعت کردند، البته بیعتی احساسی که به دلیل جریحه دار شدن احساساتشان در شهادت امیر مؤمنان(علیه السلام) بود. لذا مدتی نه چندان طولانی نگذشته بود که با تطمیع و تهدید معاویه، همین مردم در ماجراهی جنگ با معاویه، پشت امام مجتبی (علیه السلام) را خالی کردند و همین باعث شد تا معاویه به خود جرأت دهد تا برای نابودی حکومت امام به کوفه لشکر کشی کند.

قال الإمام المجتبى (عليه السلام)
«بين الحق والباطل أربع أصوات، ما
رأيت بعينيك فهو الحق وقد تستمع
بأذنيك بباطلًا كثيراً»

بين حق و باطل به اندازه چهار
انگشت فاصله است. آنچه با چشم
بینی حق است و چه بسا با گوش
خود سخن باطل بسیاری را پشتونی.

تحف المقول، ص ۲۲۷

مظلومیت امام مجتبی علیه السلام هنوز هم در بین شیعیان ایشان جریان دارد و برخی هنوز فکر می کنند که امام حسین علیه السلام مرد جنگ و جهاد و دلاوری بود، ولی امام حسن علیه السلام مرد سازش و محافظه کاری و گوشه نشینی!

تمام مظلومیت

برخی دشمنان اهلیت (علیهم السلام) برای ترور شخصیت امام مجتبی علیه السلام سعی کرده اند از ایشان چهره ای عافیت طلب بسازند که برای حفظ خود حاضر به جنگ نبود. این خود بزرگترین مظلومیت است که یک رهبر برگزیده الهی، به خاطر مصالح بزرگی مانند حفظ جان شیعیان و تداوم امامت و ولایت الهی، مجبور به رفتارها، واکنش ها و قبول چیزهایی شود که مردم کوتاه فکر آن زمان توان تشخیص لازم را ندارند و از این رو به امامشان خرد بگیرند، بر او حمله ورشده، او را خمی نموده، زبان به بی ادبی بگشایند لذا گفته اند: «مظلومیت روز ساباط امام حسن علیه السلام (ساباط) یکی از محلات شهر مدائن بود که در آنجا امام مجتبی علیه السلام مجبور شد صلح را پذیرد از مظلومیت روز عاشورای امام حسین علیه السلام بیشتر است».

نک: صلح امام حسن علیه السلام، شیخ راضی آل یاسین

سازمان اوقاف امور غیر رسمی
ساخت فرهنگ و اینترنت

عدیمه شب طبیعی. مسح علیه السلام بدهاین نیست لذتبریش چراغ و سبد و بارگاهداری داشتم مخصوصیت امام مجتبی علیه السلام را می آوریم، مسأله قبر و زائر و چراغ و فرش و گنبد را مطرح می کنیم. مظلومیت امام مجتبی علیه السلام به این است که آن حضرت بین ما شیعیان هم یک چهره متهم است.

باین سوی اسلام حسن بن ابی

نرمش قهرمانانه

امامت ائمه علیهم السلام تحت تأثیر شرایط خاص، بروزهای به خصوص دارد امیر المؤمنین علیه السلام بعد از وفات پیامبر (صلی الله علیه و آله) بر حسب آنچه در خطبه شقشیقه فرمودند، صبر کردن را بهترین کار در آن زمان دانستند. هنگامی هم که امام حسن علیه السلام آتشبس با معاویه اعلام می کنند، همان آتشبس را امام حسین علیه السلام هم امضا کرد و حدود ۱۰ سال از ۱۱ سالی که امامت کردند را در زمان حکومت معاویه گذراندند بنابراین اگر از امام حسین علیه السلام در ذهن ما یک چهره انقلابی تداعی شود و از امام مجتبی علیه السلام یک چهره سازش گر، مانه امام حسن علیه السلام را شناخته ایم و نه امام حسین علیه السلام را؛ لذا پیامبر اعظم (صلی الله علیه و آله) فرمود: «صلح حسنم برای اسلام، از آنچه آفتاد برا او می تابد، نافع تر است.»

سازمان اوقاف امور خیر
سازمان اوقاف و امور خیر

پیامبر (صلی الله علیہ و آله) درباره اسم حسن (علیہ السلام) فرموده: من حسن را دوست دارم، حمایی نو تیر او را و هر کسی که او را دوست دارد، دوست بدار. (بحارالأنوار، ج ۳۷، ص ۷۴)

امام حسن

من حسن (علیه السلام) را دوست دارم

رسول خدا صلی الله علیہ و آله و سلم گاهی با امام حسن علیہ السلام بازی می کرد، گاهی او را بر دوش خود سوار می کرد و در مدینه راه می رفت. روزی در کوچه او را دید و دستهایش را باز کرد که او را بغل کند؛ امام حسن علیہ السلام می دوید و رسول خدا به دنبالش گاهی امام حسن علیہ السلام را روی پامی نشاند و دست نوازش بر سرش می کشید.

و آن روزهای طبل
خانه خوارجی جانش
ایران محبت بسیار
کسری کشیده بود
حاجی که پدرها
دستور اشغال را زده بود
گورهی کردنش
پسر اشغال را اخراج کرد
شیوه سیده
رسول خدا صلی الله علیہ و آله و سلم
لروی حسن و حسین را
مرد سیلیخون بین
چالش گشت «یار رسول
لشمعه ده فرزنه دارم و
هر گز هیچ گلایش را
نیو سیده
پیغمبر بدشدت خارج
شد و قدم موده کسی که
به فرزنه اش رحم و
تحبیت نکند، مورد
رحمت خدا قرار
شی کیم بده دلیل و قرار
 قادرست خدا عامله را
از تو که قدر است»

۱۵

سازمان اوقاف اور فتن
حادثت ذریعہ و امدادی

حب اهل بیت علیهم السلام می باشد در کنار دیگر
عبادات قرار گیرد و رابطه ای متوازن میان محبت،
عبادت و اطاعت برقرار شود.

شورو شعور

اگرچه دوستی و رابطه با اهل بیت(علیهم السلام) به فرموده پیامبر اعظم(صلی الله علیه و آله)، «گناهان را می پوشاند و حسنات را دو چندان می سازد» اما باید توجه داشت که محبتی کارساز و گره گشا خواهد بود که با عمل قرین شده و در راستای انجام دستورهای الهی و گام نهادن در مسیر پیشوایان دین و صراط مستقیم اهل بیت(علیهم السلام) قرار داشته باشد. لذا امام رضا علیه السلام فرمود: «نه عمل صالح و تلاش در عبادت را به اتکای محبت اهل بیت رها کنید و نه محبت و دوستی اهل بیت و تسلیم آنان بودن را با تکیه بر عبادت؛ زیرا هیچ کدام بدون دیگری پذیرفته نمی شود.»

قال الرضا عليه السلام
من زارني و هو يعرف
ما أوجب الله تعالى من
حق و طاعته فانا
وابي شفاعة يوم
القيمة ومن كان شفاعتي
نجي
هر که مراد بیارت کند
در حالی که حق و
طاعته مرا که خدا بر
اوواجب کرده بشناسد،
من و بذرانم در روز
قيامت شفيع او هستم
و هر که ما شفيع وی
باشيم زحمات يابد.

وسائل، ج ۵، ص ۳۶۰

۱۶

سول عظیم

سازمان اوقاف امیری
ساخت و تکمیل ایتامی

امام رضا علیه السلام با اذن خداوند اعمال ما را می بیند و بر زندگی ما نظارت دارد و از اسرار نهانی ما باخبر است و کسی که خالصانه به آن حضرت متول شود، نظر لطف ایشان شامل او خواهد شد.

معدن کرامت

علی بن محمد کاشانی می گوید: یکی از شیعیان می گوید: مال زیادی خدمت امام رضا علیه السلام بردم لیکن ندیدم که از وصول آن مال خوشحال شده باشد. از این رو غمگین شدم ، با خود گفتم: این قدر مال برای آن حضرت بردم ، خوشحال نشد. فرمود: غلام! طشت و آب بیاور! و خود روی مسندي نشست و با دست به غلام اشاره کرد: آب روی دستم بریز، دیدم از میان انگشتانش طلا داخل طشت می ریزد. سپس به من نگاهی کرد و گفت: کسی که چنین است اعتمنا به مالی که نزد او آورده اند ندارد.

کشف الغمہ ص ۲۷۰

ائمه اطهار علیهم السلام چون حجت‌های الهی بر بندگان هستند، برای اثبات حقانیت خویش و نیز تقویت قلوب مؤمنین و برای آرامش دلهای مشتاق، از خود معجزه و کرامت نشان می‌دهند.

کرامات کریمان

از منظر باورهای شیعی، اولیای الهی و ائمه معصومین علیهم السلام حیات و ممات ندارند و ما آنان را بعد از شهادت نیز قادر بر اعمال خارق العاده می‌دانیم. به همین جهت، برای حل معضلات، مشکلات و عرض ارادت به محضر آن گرامیان، متولّ شده و حاجات خود را طلب کرده، در صورت صلاح دید خداوند و آن بزرگواران، به مقصد خود نائل می‌شویم. علاوه بر بحث کرامت و معجزه، امامان معصوم علیهم السلام مظہر رحمت و رأفت و مهروزی بوده و همواره موجبات روشنایی چشم و دلگرمی مردم و به ویژه مؤمنین را فراهم می‌کردند.

علام سلطان طبلی ارجمند
الله علیہ امن فرمودند
حصہ ای امامان علیهم
السلام نطف داردند، اما
لطف حضرت رضا علیہ
السلام محسوس است
و نیز عی فرمودند:
اسلام هنگامی که وارد
حرم رضوی علیہ السلام
می شود، مشاهد
هر کند که از درو
دیوار حرم آن امام
رافت می باراد
ایشان هر ساله به
مشهد مشرف می شد
حتی در بینج مشتر می
آخر عمر با همی
کشانی که داشت به
مشهد مرفند

پاره‌ی تن من در خراسان دفن خواهد شد، هیچ گرفتار و گنه کاری اورازیارت نکند جز این که خداوند گرفتاری او را بر طرف سازد و گناهانش را ببخاید.

عيون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۲۵۷

ثواب زیارت در بیان پیامبر (صلی الله علیہ و آله)

پیامبر (صلی الله علیہ و آله) فرمود: منِ احباب
آن یلقی الله صاححاً مُستبمراً فلیتَوْلَ علیَ
ابن موسی الرضا: کسی که دوست دارد
خندان و با روی گشاده خداوند را دیدار
کند، باید از محبت و ولایت علی بن موسی
الرضا علیه السلام بیهوده متندشود.

بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۲۹۶

امام رضا علیه السلام نیز فرمود: کسی که با
دوری راه مزارم را زیارت کند، روز قیامت
در سه جا [برای دستگیری] نزد او خواهم
آمد و او را از بیم و گرفتاری آن موقعها
رهایی خواهم بخشید: هنگامی که نامه‌ها
[ی اعمال] به راست و چپ پراکنده شود
نزد صراط و نزد میزان [هنگام سنجش
اعمال].

وسائل، ج ۱۰، ص ۴۳۳

سازمان اوقاف امور خیر
سازمان اوقاف و امور خیر